

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО. ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВОЗНАВСТВО

УДК 341.456:341.174(4ЄС)

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2025.1/26>

Бехруз Х.Н.

Національний університет «Одеська юридична академія»

Бірюков Р.М.

Національний університет «Одеська юридична академія»

КОДЕКС ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЄС ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ВРЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

В статті розглядаються перспективи ухвалення Кодексу поліцейського співробітництва ЄС як перспективного механізму врегулювання міжнародного поліцейського співробітництва в Європі. Наголошується, що поточний стан поліцейського співробітництва в Європі характеризується існуванням великої кількості правових режимів, що зумовлює потребу в їхній уніфікації. Надається характеристика інструментам, що потенційно складатимуть Кодекс поліцейського співробітництва ЄС, а саме Рекомендації Ради ЄС щодо операційного поліцейського співробітництва, Директиви щодо інформаційного обміну між виконавчими органами держав учасниць та Регламенту щодо автоматичного обміну даними для цілей поліцейського співробітництва.

Встановлюється, що ключовою метою ухвалення Кодексу поліцейського співробітництва ЄС є покращення інформаційного обміну між органами поліції держав-учасниць та налагодження спільних форматів діяльності, наприклад, у вигляді спільного патрулювання прикордонних районів для запобігання найбільш серйозним формам транскордонної злочинності, таким як контрабанда людей. Зазначається, що Кодекс повинен покращити взаємодію в проблемних питаннях, таких як транскордонне переслідування по гарячих слідах. Задля цього планується створення єдиних каналів інформаційного обміну, що повинні замінити існуючі неузгоджені формати. Планується також посилення професіоналізму поліцейських чиновників, що послуговуються цими форматами.

Ухвалення Кодексу поліцейського співробітництва розглядається у світі проблем поліцейського співробітництва, породжених поточними проблемами, наприклад, пандемією COVID-19. Зазначається спрямованість Кодексу на покращення транскордонного операційного співробітництва через автоматизацію обміну деякими видами даних. Підкреслюється, що таке співробітництво спрямоване не лише на посилення інформаційного обміну між органами поліції, але й на оптимізацію діяльності інших інститутів права ЄС, таких як правовий режим Шенгенської зони. Робиться висновок про практичну значущість проекту Кодексу в світлі розвитку міжнародного поліцейського співробітництва в ЄС.

Ключові слова: міжнародне поліцейське співробітництво, поліцейське співробітництво в ЄС, Європол, Кодекс поліцейського співробітництва ЄС, інформаційний обмін в діяльності поліції.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку міжнародного поліцейського співробітництва в Європі характеризується посиленням інтеграційних тенденцій. Схвалений в 2016 році Регламент про Європол дозволив створити єдину правову базу для діяльності цієї інституції. Наступним

кроком має стати впорядкування власне поліцейського співробітництва в питаннях, щодо яких існує декілька розбіжних правових режимів, наприклад, тих, що стосуються інформаційного обміну та спільних поліцейських операцій. На досягнення цієї мети спрямований проект

Кодексу поліцейського співробітництва ЄС. Він має стати уніфікованим інструментом співпраці органів поліції окремих держав та створити єдиний правовий режим такого співробітництва для ЄС. Ухвалення Кодексу створить безпрецедентний в світовій практиці єдиний регіональний правовий режим взаємодії органів поліції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стан опрацювання проблематики характеризується практичною відсутністю робіт з проблематики Кодексу поліцейського співробітництва ЄС, що можна пояснити новизною цієї теми. Деякі питання, пов'язані з ухваленням Кодексу, розглядали Ф. Кьоніг та А. Янц. Разом з тим, комплексні дослідження даної тематики наразі відсутні.

Постановка завдання. Метою дослідження встановлення правових основ впровадження Кодексу поліцейського співробітництва ЄС, його наслідки і вплив.

Виклад основного матеріалу. Хоча європейська комісія та держави-учасниці ЄС пройшли тривалий шлях покращення поліцейського співробітництва та інформаційного обміну, щодо них залишаються численні обмеження та критика, що проявилися в останні роки. Як відзначає Ф. Кьоніг, незважаючи на визнання значущості посиленого співробітництва з боку держав-учасниць, та потребу в інтегрованому підході до поліцейського співробітництва, поточний його ландшафт залишається сповненим численними розбіжними форматами та типами співробітництва, зокрема міждержавними, наднаціональними та неформальними, що співіснують незалежно один від одного і часто не інтегровані і належним чином не координовані [1, с 277]. Це створює неймовірно складне середовище, яке характеризується перетинанням структур, що становить суттєву перешкоду для ефективного співробітництва. Це викликає особливе занепокоєння з урахуванням того, що поліцейське співробітництво, значною мірою, стосується операційної взаємодії, а отже повинне керуватися, переважно, міркуваннями ефективності. З урахуванням цього, в 2021 році був розроблений ряд нових пропозицій, спрямованих на покращення поліцейського співробітництва в Європі, найбільш помітною з яких став Кодекс поліцейського співробітництва ЄС [2], що був представлений 8 грудня 2021 року [3]. Ця ініціатива спрямована на посилення співробітництва у правозастосуванні серед держав-учасниць ЄС та надання органам поліції більш сучасних інструментів інформаційного обміну.

В рамках Кодексу було запропоновано наступні інструменти поліцейського співробітництва:

- Рекомендацію Ради щодо операційного поліцейського співробітництва [4];
- Директиву щодо інформаційного обміну між виконавчими органами держав-учасниць [5];
- Регламент щодо автоматичного обміну даними для цілей поліцейського співробітництва (Прюм II) [6].

Рекомендація ради щодо операційного поліцейського співробітництва спрямована на усунення перешкод в операційному співробітництві між офіцерами поліції, що служать в державах-учасниках в питаннях переслідування по гарячих слідах в разі перетину кордону, транскордонного нагляду та спільного патрулювання та проведення поліцейських операцій. Директива визначає набір заходів, спрямованих на посилення транскордонного поліцейського співробітництва в боротьбі з контрабандою мігрантів та транскордонною злочинністю, що пов'язана з нерегульованою міграцією, а також на боротьбу з контрабандою людей через встановлення особи та захист жертв. Пропонуються заходи, призначені для розширення поточних завдань митних органів держав-учасниць ЄС та заснування єдиної координаційної платформи для спільних операцій. Держави-учасниці заохочуються забезпечувати ефективний доступ до інформації та комунікації між уповноваженими державними органами, що залучені до транскордонного поліцейського співробітництва. Нарешті, Рекомендація визначає ряд заходів, призначених для посилення спільної підготовки та професійного розвитку.

Пропозиція Директиви про інформаційний обмін між правозастосовними органами держав-учасниць спрямована на встановлення норм щодо обміну інформацією з метою запобігання, виявлення та розслідування кримінальних правопорушень. Відповідно до запропонованої Директиви, інформаційний обмін ґрунтується на системі контактних точок, що засновуються визначеними державами-учасницями. Положеннями Директиви регулюється встановлення завдань, повноважень та складу контактних точок, а також процедура отримання та відмови від інформації через них. Додаткові правила встановлюють питання судового схвалення операційних заходів, захисту персональних даних, надання інформації Європолу, а також використання Застосунку безпечного обміну інформацією (Europol's Secure Information Exchange Network Application, SIENA). Запропонована Директива заміняє Рішення ради від

18 грудня 2006 року щодо спрощення інформаційного обміну між правозастосовними органами держав-учасниць та ЄС [7].

Третім інструментом, що пропонується в рамках створення Кодексу поліцейського співробітництва ЄС, є Регламент щодо автоматизованого обміну даними для цілей поліцейського співробітництва (Прюм II), що спрямований на покращення інформаційного обміну між Європолем та виконавчими органами держав-учасниць для цілей запобігання, виявлення та розслідування терористичних кримінальних правопорушень. Цей Регламент застосовується для внутрішньо-державних баз даних, що використовуються для автоматичної передачі ДНК-профілів, дактилоскопічних даних, зображень обличь, поліцейських записів, даних щодо реєстрації автомобілів. Пропозицією встановлюються правила використання цих даних з урахуванням різних питань, наприклад, принципів обміну, автоматичного пошуку, правил подання запитів та отримування відповідей, ведення реєстраційних записів. Пропозиція також визначає ряд спільних положень, наприклад, визначення національних контактних точок. Крім того, запропонований Регламент створює технічну архітектуру для обміну даними шляхом запровадження використання спеціальної технічної системи, призначеної для полегшення зв'язку між Європолем та державами-учасницями в збереженні та обміні біометричними даними. Ряд положень Регламенту деталізує використання такої системи, подання через неї запитів, ведення записів, перевірки якості, процедур повідомлення тощо.

Проблемним аспектом проекту Кодексу поліцейського співробітництва ЄС можна назвати відсутність конкретики щодо спільного патрулювання. Операції зі спільного патрулювання повинні проводитися *ad hoc* без попереднього аналізу ризиків і за відсутності майданчика для обговорення таких ризиків та надання зворотного зв'язку, що може призвести до неефективності дій поліції. Крім того, в держав-учасниць відсутня платформа для обміну даними щодо аналізу ризиків та повідомлення інших держав щодо своїх пріоритетів. Відсутність комунікації та координації утруднює ефективну кооперацію під час великих подій або у відповідь на конкретні типи злочинів, наприклад, тероризм та контрабанду людей.

Злочини, пов'язані з контрабандою людей, вимагають особливо активних транскордонних операцій та ефективного поліцейського співробітництва між державами-учасницями. Постійно

існуюча загроза контрабанди мігрантів та людей в цілому викликає особливу увагу органів ЄС [8]. Комісія відзначала, що майже половина жертв контрабанди людей всередині ЄС є громадянами ЄС, так само, як і більшість контрабандистів [9]. Неспроможність діяти швидко та в координований спосіб зменшує шанси на ефективне запобігання та припинення контрабанди. Правова мережа ЄС надає двозначні опції, з яких держави-учасниці можуть обирати при співробітництві одна з одною, що призводить до непевності та відсутності ясності щодо правил, яким повинні слідувати офіцери поліції при взаємодії з іншими державами. Виконання двосторонніх та багатосторонніх угод щодо поліцейського співробітництва між державами-учасницями поглинало надто багато часу та ресурсів. Отже, під час перемовин обговорювалася можливість реформування комплексної мережі різних угод, що створювали перешкоди в співробітництві, посилені розбіжностями в їхніх формулюваннях та культурними бар'єрами [10]. Це призводило до фрагментації та невідповідності між правилами, що ускладнювало операційну взаємодію офіцерів поліції, які працюють в транскордонному середовищі. Це, в свою чергу, несприятливо впливало на своєчасність співробітництва, з чого користалися злочинні угруповання. Поточні правила також практично не регулювали операційне співробітництво з використанням нових технологій, наприклад, дронів [11].

Помітний конфліктний потенціал для ефективного поліцейського співробітництва становили також ситуації переслідування по гарячих слідах представниками однієї країни на території іншої країни, що зумовлювалося, наприклад, наявністю численних суперечливих та незрозумілих керівництв з цього питання. Такі суперечності стосувалися, наприклад, відстані, на якій переслідування дозволялося здійснювати на території іншої країни. Це призводило до невизначеності з тим, яким саме настановам повинні були слідувати представники органів поліції при здійсненні заходів на території іншої країни. До цього додавалися складнощі з обладнанням для закритих комунікацій, що використовувалися в різних країнах та не завжди було сумісне одне з одним, що означало, що офіцери поліції, залучені до переслідування в іншій країні, почасти не могли зв'язатися із своїми колегами зі своєї власної країни та з сусідньої країни після перетину кордону. Через ці складнощі поліцейські офіцери деяких держав-учасниць навіть отримували вказівки припинити переслідування по гарячих слідах, якщо підозрюваний

перетинав кордон в бік іншої держави-учасниці, що систематично призводило до уникнення затримання підозрюваного правоохоронцями [11].

В держав-учасниць не завжди були в наявності належні інституції чи ресурси для належної передачі інформації одна одній. Відсутній єдиний канал зв'язку для інформаційного обміну, що призводило до дублювання запитів, непотрібних затримок та втрати інформації. Рекомендація Ради Європейській Комісії визнає цю проблему, підкреслюючи що надмірний обсяг угод про двосторонню та багатосторонню поліцейську взаємодію між державами-учасницями могла призвести до фрагментації, труднощів та операційних складнощів і обмежень в поліцейському співробітництві [11].

Іншою проблемою був недостатній професіоналізм чиновників, відповідальних за полегшення транскордонного правоохоронного співробітництва. Офіцерам поліції бракувало необхідних знань та навичок для виконання своїх завдань вчасно та ефективно. Дослідження, проведене Комісією в 2021 році виявило недостатність спроможностей з підготовки, що були доступними для правоохоронців, залучених до транскордонного співробітництва [12]. Програми підготовки почасти не включали найбільш сучасні досягнення в стратегії та технології. Усвідомлення та розуміння можливостей та виконавчих повноважень, що гарантувалися державам-учасницям, обмежували діяльність офіцерів поліції, створювали додаткові бар'єри для ефективного транскордонного поліцейського співробітництва. Ці складнощі посилювалися також мовним бар'єром.

В контексті пандемії COVID-19, що спалахнула в 2020 році, спостерігалось посилення потреби в покращенні інформаційного обміну між виконавчими органами держав-учасниць ЄС. Як відзначали Г. Кемені та М. Віт, посилення потреби в інформаційному обміні, необхідному для боротьби з організованою злочинністю в ЄС в умовах епідемії продемонструвало недостатню інституційну спроможність держав для індивідуальних дій в ситуації, що склалася [13, с. 2]. Згадані автори також підкреслили складнощі транскордонного правоохоронного співробітництва та потребу в змінах в культурі поліцейської діяльності. І хоча внутрішньодержавні правоохоронні органи готові реагувати на поточні потреби, на думку Г. Кемені та М. Віта, уряди затримують швидкий та безперешкодний обмін інформацією.

Підготовлений в грудні 2021 року проект Кодексу поліцейського співробітництва ЄС спря-

мований саме на покращення транскордонного співробітництва у правозастосуванні та надання поліцейському персоналу держав-учасниць ЄС більш сучасних можливостей для інформаційного обміну. Кодекс розроблений на підставі розлогіх консультацій із стейкхолдерами та оцінках впливу, що проводилися протягом кількох місяців. Кодекс поліцейського співробітництва містить рекомендації щодо операційного поліцейського співробітництва та нові правила інформаційного обміну в транскордонних операціях. Він визначає маршрути та часові рамки інформаційного обміну із залученням Європолу. Крім того, він змінює обмеження на автоматичний обмін деякими типами даних, що повинно полегшувати встановлення взаємозв'язку між проявами злочинної діяльності в різних країнах ЄС [14].

Відповідно до проведеної в 2021 році оцінки серйозної та організованої злочинності [15], близько 70% кримінальних мереж діяли більше ніж в трьох державах-учасницях, а понад 65% склалися з осіб з різним громадянством. 80% злочинних груп здійснювали транскордонну злочинну діяльність, наприклад, торгівлю наркотиками та контрабанду мігрантів. Злочинців приваблювали основні об'єкти інфраструктури в прикордонних регіонах, наприклад, аеропорти, шосе, паромні переправи, тож поліцейське співробітництво пропонувалося спрямувати на ці локації. Крім того, ЄС зберігав високу готовність до реагування на терористичні загрози з урахуванням того, що злочинці поклалися на інформаційні та телекомунікаційні технології для налагодження та підтримки зв'язку щодо злочинної діяльності.

Законодавча пропозиція щодо Кодексу поліцейського співробітництва ЄС спрямована на врегулювання процедурних та організаційних аспектів обміну інформацією між виконавчими органами всередині ЄС. Це дозволить підтримання діяльності Шенгенської зони та сучасної взаємодії в правозастосуванні між національними органами в боротьбі з організованою злочинністю та тероризмом. На підставі дослідження та рекомендацій, зокрема консультацій зі стейкхолдерами, законодавча пропозиція спрямована на реагування на ряд питань. Зокрема, пропозиція зазначає, що, незважаючи на повсякденний інформаційний обмін між правоохоронними органами держав-учасниць, відсутність на національному рівні ясних та послідовних правил заважає ефективному обміну інформацією.

Крім того, пропозиція визнає відсутність спільних каналів комунікації для обміну інформа-

цією між державами-учасниками ЄС, що створює виклики для правоохоронних обмінів в обміні інформацією. Хоча наявні деякі спеціальні системи, що відповідають праву ЄС, відсутній єдиний канал, що був би погоджений всіма державами, що призводить до дуплікації запитів, затримок та втрати інформації. Використання різних каналів без ясного обґрунтування заважає ефективному інформаційному обміну та позбавляє державні органи підтримки Європолу як центрального хабу обміну інформацією щодо злочинів в рамках ЄС. Відповідно, недостатньо усталеним є і моніторинг з боку національних контактних пунктів, що може мати негативний вплив на розслідування транскордонних кримінальних проваджень.

Мережа інформаційного обміну Європолу, незважаючи на її просунуті характеристики та посилений захист, залишається малозастосовною. Навіть при її використанні, Європол не завжди залучений до цього, оскільки частина інформації не потрапляє під його мандат, що призводить до прогалин в інформації на рівні ЄС. Через це, основною метою пропозиції є реагування на нерівний доступ інформації для правоохоронних органів серед держав-учасниць ЄС. Аби виправити ситуацію з нерівним доступом до інформації та просувати обмін інформацією, пропозиція спонукає держави-учасниці створити належним чином укомплектовані координаційні підрозділи, що здійснювали б цілодобову діяльність з інформаційного обміну. Ці координаційні підрозділи повинні бути належним чином оснащені для реагування на інформаційні запити в належні строки, причому в найбільш важливих справах реагування повинно відбуватися в межах 8 годин, а для інших запитів – протягом 7 днів. Такий інформаційний обмін повинен відбуватися через безпечні та захищені канали, якими керує Європол. Через створення універсального доступу до інформації для офіцерів поліції та полегшення процесу інформаційного обміну, пропозиція повинна посилити ефективність правоохоронних операцій по всьому ЄС, таким чином, сприяючи досягненню ширшої цілі боротьби з організованою злочинністю та тероризмом [15].

Правоохоронні органи повинні мати доступ до ефективних знарядь та баз даних для того, аби гарантувати безпеку та припинити поширення злочинної діяльності в Європі. Кооперація та інформаційний обмін вважаються найбільш потужними засобами для боротьби з організованою злочинністю та здійснення правосуддя. В своєму прагненні полегшити правоохоронну

діяльність, ЄС створив ряд інструментів, зокрема Європейське агентство з операційного управління великими ІТ-системами (EU-LISA) [16]. Однак, оцінка ефективності цих систем показала потребу в заповненні деяких інформаційних прогалин. Оскільки значна частина даних зберігається у відокремлених великих національних ІТ-системах, існує потреба в налагодженні комунікації між цими системами [17]. Мережа, що діє на підставі Прюмської конвенції, дозволила правоохоронним органам по всій Європі обмінюватися інформацією з запобігання злочинам. Ця мережа дозволяє автоматичний обмін деякими даними між державними органами, наприклад, ДНК-профілями, відбитками пальців, даними щодо реєстрації транспортних засобів. Однак, незважаючи на її значний внесок в боротьбу зі злочинністю та тероризмом в ЄС, залишаються прогалини в сфері інформаційного обміну, що вимагає їх покращення. Регламент щодо автоматичного обміну даними для цілей поліцейського співробітництва (Прюм II) розширює існуючу мережу, посилює та модернізує її, забезпечуючи взаємосумісність між інформаційними системами окремих держав та роблячи всі відповідні дані доступними для правоохоронних органів інших держав. Ця пропозиція закладає основи для створення нової архітектури, що забезпечує високий рівень дотримання прав людини.

Структурно Регламент поділяється на глави, що містять, по-перше, загальні положення, які визначають предмет, ціль та обсяг застосування. В наступних главах встановлюються положення про автоматичний обмін інформацією та консультації, а також типи запитань та відповідей відносно конкретних категорій даних, що врегульовані Регламентом. Вони включають в себе ДНК-профілі, дактилоскопічні дані, дані про реєстрацію транспортних засобів, зображення обличчя та виписки з матеріалів кримінальних справ. Також Регламент містить загальні положення щодо створення національних контактних пунктів та засобів з імплементації. Наводиться інформація щодо порядку обміну даними та їхнього застосування для цілей проведення розслідувань.

Автоматичний обмін даними обмежується тим, що є необхідним для ідентифікації, в той час як більш докладний обмін даними може проводитися на подальших стадіях для цілей, що виходять за межі простої ідентифікації. Наявні положення щодо доступу держав-учасниць до біометричних даних, які зберігає Європол, та щодо доступу третіх країн, а також доступу Європолу до даних, що

зберігаються державами-учасниками в їхніх базах даних. Вводяться обмеження та заборони щодо передачі та надання даних в автоматизований спосіб. Врегулюється питання нагляду та аудиту, спрямовані на забезпечення дотримання встановлених правил. Нарешті, остання глава вводить деякі виключення щодо визнання та зобов'язання з обміну інформацією, наприклад, підготовку звітів, статистики та повідомлень. Також встановлюються вимоги щодо набуття чинності та практичного посібника щодо застосування Регламенту.

Регламент встановлює обмеження на право захисту персональних даних, що може вказувати на проблему з дотриманням статті 8 Хартії основних прав Європейського Союзу [18] та частини 2 статті 16 Договору про функціонування Європейського Союзу [19], відповідно до яких обмеження є законним лише з урахуванням цілей конкретного заходу та потреби в захисті прав і свобод в цілому. Це породило гарячі дебати серед дослідників щодо того, що Регламент Прюм II створює ризики порушення особистих прав громадян, водночас не вирішуючи фундаментальних проблем інформаційного обміну між правоохоронними органами. В літературі пропонуються різні рішення щодо подальших змін в новому Регламенті та можливих подальших викликів в галузі захисту персональних даних в процесі боротьби з транскордонною організованою злочинністю.

Нові правила посилили роль Європолу як інформаційного хабу, реформували методи обміну з партнерами та покращили управління та захист інформації, забезпечуючи як доступ до персональних даних, та і механізми компенсації за будь-які незаконні дії з самими даними. Саме транснаціональність організованої злочинності підштовхнула до поширення даних через мережу, що здійснюється у співробітництві між національними та європейськими органами та агенціями ЄС шляхом автоматизації, взаємозв'язків в пошуку великих обсягів даних та отриманні даних від приватних операторів, в ролі яких, як правило, виступають провайдери послуг Інтернету.

Висновки. Впровадження Кодексу поліцейського співробітництва ЄС в перспективі відкриває нові можливості для взаємодії органів поліції європейських країн. Якщо Регламент про Європол стосувався лише діяльності цієї організації, то Кодекс встановлює єдині правила для інформаційного обміну та спільних операцій поліцейських підрозділів держав-учасниць ЄС. Він спрямований на створення на заміну численним правовим режимам співпраці єдиного режиму, що забезпечував би інформаційні та операційні потреби підрозділів поліції. Ухвалення Кодексу виведе поліцейське співробітництво в ЄС на принципово новий рівень та створить єдину в своєму роді регіональну систему поліцейського співробітництва.

Список літератури:

1. König F. The Rise of EU Police Cooperation Governing Differentiated Integration. London: Routledge, 2022. 308 p.
2. Commission Work Programme, 2021. EU Police Cooperation Code – Tackling Crossborder serious & organized crime. URL: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12614-EUpolice-cooperation-code-tackling-cross-border-serious-organised-crime_en (дата звернення: 22.12.2024).
3. Commission Proposes EU Police Cooperation Code. URL: <https://eucrim.eu/news/commission-proposes-eu-police-cooperation-code/> (дата звернення: 23.12.2024).
4. Council Recommendation (EU) 2022/915 of 9 June 2022 on operational law enforcement cooperation. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32022H0915> (дата звернення: 23.12.2024).
5. Directive (EU) 2023/977 of the European Parliament and of the Council of 10 May 2023 on the exchange of information between the law enforcement authorities of Member States and repealing Council Framework Decision 2006/960/JHA. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32023L0977> (дата звернення: 23.12.2024).
6. Regulation (EU) 2024/982 on the automated search and exchange of data for police cooperation, and amending Council Decisions 2008/615/JHA and 2008/616/JHA and Regulations (EU) 2018/1726, (EU) No 2019/817 and (EU) 2019/818 (the Prüm II Regulation) (дата звернення: <https://surl.li/mjipnu>) (дата звернення: 23.12.2024).
7. Council Framework Decision 2006/960/JHA of 18 December 2006 on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32006F0960> (дата звернення: 23.12.2024).
8. Proposal for a Council Recommendation on operational police cooperation, 2021. URL: <https://surl.li/ffxzvm> (дата звернення: 24.12.2024).
9. Data collection on trafficking in human beings in the EU, 2020. URL: https://home-affairs.ec.europa.eu/system/files/2020-09/20181204_data-collection-study.pdf (дата звернення: 24.12.2024).

10. Proposal on automated data exchange for police cooperation (“Prüm II”), amending Council Decisions 2008/615/JHA and 2008/616/JHA and Regulations (EU) 2018/1726, 2019/817 and 2019/818 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2021%3A784%3AFIN> (дата звернення: 24.12.2024).
11. Proposal for a Council Recommendation on operational police cooperation COM/2021/780. URL: <https://surli.cc/aofxya> (дата звернення: 24.12.2024).
12. Commission Staff Working Document. Stakeholder Consultation – Synopsis Report Accompanying the Proposal for a Council Recommendation on operational police cooperation, 2021. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52021SC0375> (дата звернення: 24.12.2024).
13. Kemeny G., Vit M. Information exchange of law enforcement agencies within the EU in context of COVID-19 outbreak. *Social Sciences and Humanities Open*. 2023. No 7(1). P. 1–18.
14. Jahnz A. Police Cooperation Code: Boosting police cooperation across borders for enhanced security. 2021. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_6645 (дата звернення: 24.12.2024).
15. Serious and Organised Crime Threat Assessment (SOCTA): Identifying the priorities in the fight against major crime. URL: <https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/socta-report> (дата звернення: 25.12.2024).
16. EU-LISA: Who we are? URL: <https://www.eulisa.europa.eu/About-Us/Who-We-Are> (дата звернення: 25.12.2024).
17. The European Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice. URL: <https://www.eulisa.europa.eu/> (дата звернення: 25.12.2024).
18. Charter of the Fundamental Rights of the European Union, 2000. (2000/C 364/01). URL: https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf (дата звернення: 26.12.2024).
19. Консолідовані версії Договору про Європейський Союз та Договору про функціонування Європейського Союзу. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_b06#Text (дата звернення: 07.09.2024).

Behruz H.N., Biriukov R.M. POLICE COOPERATION CODE OF THE EU AS A PERSPECTIVE MECHANISM OF REGULATION OF INTERNATIONAL POLICE COOPERATION

The article examines the prospects for the adoption of the EU Police Cooperation Code as a promising mechanism for regulating international police cooperation in Europe. It is emphasized that the current state of police cooperation in Europe is characterized by the existence of a large number of legal regimes, which necessitates their unification. The instruments that will potentially constitute the EU Police Cooperation Code are characterized, namely the EU Council Recommendation on operational police cooperation, the Directive on the exchange of information between the executive authorities of the member states and the Regulation on the automatic exchange of data for the purposes of police cooperation.

It is established that the key goal of the adoption of the EU Police Cooperation Code is to improve information exchange between the police authorities of the member states and to establish joint formats of activity, for example, in the form of joint patrols of border areas to prevent the most serious forms of cross-border crime, such as human smuggling. It is noted that the Code should improve interaction in problematic issues, such as cross-border hot pursuit. To this end, it is planned to create unified channels of information exchange that should replace the existing uncoordinated formats. It is also planned to strengthen the professionalism of police officials using these formats.

The adoption of the Code of Police Cooperation is considered in the context of the problems of police cooperation generated by current problems, for example, the COVID-19 pandemic. It is noted that the Code is aimed at improving cross-border operational cooperation through the automation of the exchange of certain types of data. It is emphasized that such cooperation is aimed not only at strengthening information exchange between police authorities, but also at optimizing the activities of other institutions of EU law, such as the legal regime of the Schengen area. The conclusion is made about the practical significance of the draft Code in the light of the development of international police cooperation in the EU.

Key words: international police cooperation, police cooperation in the EU, Europol, EU Police Cooperation Code, information exchange in police activities.